

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžr/99/2012
Identifikačné číslo spisu:	6011200916
Dátum vydania rozhodnutia:	11.12.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:6011200916.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci navrhovateľky: K. L., bytom T., R. R., zastúpená JUDr. Petrom Víznerom, advokátom, so sídlom Skuteckého 12, Banská Bystrica, proti odporcovi: Obvodný pozemkový úrad vo Zvolene, Študentská 12, Zvolen, o odvolaní proti rozhodnutiu odporcu č. OP/2011-00083-18/R 626 zo dňa 18. augusta 2011, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 28Sp/7/2011-104 zo dňa 17. apríla 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 28Sp/7/2011-104 zo dňa 17. apríla 2012, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporcu, uvedené v záhlaví tohto rozsudku, ktorým odporca ako príslušný správny orgán podľa § 5 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len zákon) v súlade s § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov rozhodol vo veci uplatneného nároku navrhovateľky tak, že navrhovateľka spĺňa podmienky § 3 ods. 1 písm. l/ zákona na navrátenia vlastníctva k pozemkom, ktoré prešli do vlastníctva štátu vyvlastnením za náhradu, pre zaistenie IBV vo Zvolene, na základe vyvlastňovacieho rozhodnutia vydaného MsNV vo Zvolene odborom výstavby č. Výst. 6161/99/73 zo dňa 27. mája 1974, ale nikdy neslúžili účelu na ktorý boli vyvlastnené. Navrhovateľke ako oprávnenej osobe podľa § 2 ods. 2 písm. c/ zákona ďalej odporca priznal vlastnícke právo k pozemkom v k.ú. Q. parc. C KN č. XXXX/XXX, vl. podiel 2/3, pôvod. stav PKV č. XXXX parc. PK č. XXX, C KN č. XXXX/XXX, vl. podiel 1/3 a XXXX/XX, vl. podiel 1/3, pôvod. stav PKV č. XXXX parc. PK č. XXX. Ďalej rozhodol, že navrhovateľka spĺňa podmienky § 3 ods. 1 písm. l/ zákona na priznanie práva na náhradu za časti pozemkov, ktoré prešli do vlastníctva štátu vyvlastnením za náhradu pre zaistenie

IBV vo Zvolene na základe vyvlastňovacieho rozhodnutia vydaného MsNV vo Zvolene odborom výstavby č. Výst. 6161/99/73 zo dňa 22. októbra 1974, ale nikdy neslúžili účelu, na ktorý boli vyvlastnené, a to pozemky v k.ú. Q., Pkn. vl. č. XXXX, parcela Pkn. č. XXX a Pkn. vl. č. XXXX, parcela Pkn. č. XXX. Zároveň navrhovateľke určil povinnosť vrátiť finančnú náhradu podľa prislúchajúceho podielu, ktorú štát vyplatil pri prevode pozemkov uvedených v rozhodnutí.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že napadnuté rozhodnutie a postup správneho orgánu sú v súlade so zákonom a navrhovateľkou namietaná chyba vo výmere je zrejmosťou nesprávnosťou a odporca ju môže odstrániť postupom podľa § 47 ods. 6 správneho poriadku. Podľa krajského súdu je nepochybné, že pôvodnú parcelu č. PK XXX zdedili traja súrodenci a C. H. sa tak stal vlastníkom spoluvlastníckeho podielu vo výške 1/3, a preto je možné navrhovateľke ako oprávnenej osobe, ktorá po ňom nastúpila navrátiť len také spoluvlastnícke podiely, aké patrili v čase vyvlastnenia jej predchodcovi.

Proti uvedenému rozsudku podala navrhovateľka prostredníctvom právneho zástupcu včas odvolanie, ktorým navrhovala napadnutý rozsudok, vo výroku o potvrdení rozhodnutia odporcu, zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Odvolanie podala z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ OSP, teda, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Uviedla, že pôvodne krajský súd vo svojom prvom rozsudku zo dňa 22. júna 2010 č. k. 29Sp/46/2009-107 vyslovil, že keď si navrhovateľka ako jediná oprávnená uplatnila právo na navrátenie vlastníctva a nebol dôvod predmetný nárok deliť, teraz krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporcu, ktorý uplatnený nárok navrhovateľky delil.

Navrhovateľka ďalej poukázala na rozhodnutie MsNV - odboru výstavby vo Zvolene zo dňa 25. júla 1974 č. Výst. 6161/99/73, z ktorého vyplýva, že preberateľom celého dedičstva bol C. H. - starý otec navrhovateľky a jeho sestry sa vtedy domáhali len vyvlastňovacej výplaty na základe dedičského rozhodnutia č. D 440/1952. Preto si navrhovateľka robí nárok na vydanie nehnuteľností v celosti.

Podľa názoru navrhovateľky sa krajský súd nedostatočne zaoberal listinnými dôkazmi predloženými v konaní.

Krajským súdom bol už predtým vyslovený záver, že navrhovateľka je odvodenou oprávnenou osobou po pôvodných pozemkníkových vlastníkoch vyvlastnených pozemkov z Pkn. vl. č. XXXX a č. XXXX, a keďže je jedinou oprávnenou osobou, ktorá si uplatnila právo na navrátenie vlastníctva vyvlastnených pozemkov, robí si nárok na navrátenie vlastníctva pozemkov v celom možnom obsahu ich vyvlastnenia. Zo zákona nevyplýva, že by sa mali navracat' len podiely pozemkov, pretože v zákone sa hovorí len o pozemku ako takom, ako o celej a úplnej veci v jej právnom ponímaní a vyjadrení v celosti.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľky vyjadril tak, že napadnuté rozhodnutie vydal v súlade so zákonom, navrhovateľke priznal vlastnícky podiel k predmetným pozemkom v celej výške po pôvodnom vlastníkovi C. H., po ktorom je oprávnenou osobou podľa § 2 ods. 2 písm. c/ zákona, pričom po ďalších pôvodných spoluvlastníkoch predmetných pozemkov nie je navrhovateľka oprávnenou osobou. Názor navrhovateľky, že pri navrátení vlastníctva k pozemkom nemajú vznikať spoluvlastnícke vzťahy oprávnených osôb s povinnými osobami je v rozpore so zákonom. Zákon v § 2 taxatívne vymedzuje okruh oprávnených osôb a žiadateľovi, ktorý je oprávnenou osobou môže byť navrátený len taký spoluvlastnícky podiel k pozemku, aký vlastnil pôvodný vlastník v čase jeho prechodu na štát alebo inú právnickú osobu v období od 25. februára 1948 do 1. januára 1990 spôsobom uvedeným v § 3 zákona. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP, s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol

zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 11. decembra 2012 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým potvrdil rozhodnutie odporcu, uvedené v záhlaví tohto rozsudku, ktorým odporca ako príslušný správny orgán podľa § 5 ods. 2 v súlade s § 46 správneho poriadku rozhodol vo veci uplatneného nároku navrhovateľky tak, že navrhovateľka spĺňa podmienky § 3 ods. 1 písm. l/ zákona na navrátenia vlastníctva k pozemkom, ktoré prešli do vlastníctva štátu vyvlastnením za náhradu, pre zaistenie IBV vo Zvolene, na základe vyvlastňovacieho rozhodnutia vydaného MsNV vo Zvolene odborom výstavby č. Výst. 6161/99/73 zo dňa 27. mája 1974, ale nikdy neslúžili účelu, na ktorý boli vyvlastnené. Navrhovateľke ako oprávnenej osobe podľa § 2 ods. 2 písm. c/ zákona ďalej priznal vlastnícke právo k pozemkom v k.ú. Q. parc. C KN č. XXXX/XXX, vl. podiel 2/3, pôvod. stav PKV č. XXXX parc. PK č. XXX, C KN č. XXXX/XXX, vl. podiel 1/3 a XXXX/XX, vl. podiel 1/3, pôvod. stav PKV č. XXXX parc. PK č. XXX. Ďalej rozhodol, že navrhovateľka spĺňa podmienky § 3 ods. 1 písm. l/ zákona na priznanie práva na náhradu za časti pozemkov, ktoré prešli do vlastníctva štátu vyvlastnením za náhradu pre zaistenie IBV vo Zvolene na základe vyvlastňovacieho rozhodnutia vydaného MsNV vo Zvolene odborom výstavby č. Výst. 6161/99/73 zo dňa 22. októbra 1974, ale nikdy neslúžili účelu, na ktorý boli vyvlastnené, a to pozemky v k.ú. Q., Pkn. vl. č. XXXX, parcela Pkn. č. XXX a Pkn. vl. č. XXXX, parcela Pkn. č. XXX. Zároveň navrhovateľke určil povinnosť vrátiť finančnú náhradu podľa prislúchajúceho podielu, ktorú štát vyplatil pri preveze pozemkov uvedených v bode v rozhodnutí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací primárne v medziach odvolania preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal, či odvolacie námietky navrhovateľky sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a pripojeného administratívnych spisov ako aj spisu krajského súdu dospel odvolací súd k záveru, že závery súdu prvého stupňa vychádzajú z náležitým spôsobom zisteného skutkového stavu a správnej aplikácie príslušných zákonných ustanovení.

Z administratívnych spisov Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že navrhovateľka si svoj reštitučný nárok na navrátenie vlastníctva k pozemkom pôvodne zapísaných v pozemkovej knihe katastrálneho územia Q. vo vložke č. XXXX ako parc. PK č. XXX a vo vložke č. XXXX ako parc. PK č. XXX, ktoré boli vyvlastnené pre zaistenie výstavby IBV vo Zvolene, ale nikdy neslúžili účelu, na ktorý boli vyvlastnené, uplatnila dňa 31. decembra 2004.

Odporca následne vydal dňa 28. septembra 2009 pod č. 2004/3442/R 626-2 rozhodnutie, ktorým rozhodol, že navrhovateľka spĺňa podmienky § 3 ods. 1 písm. l/ zákona na navrátenie vlastníctva k pozemkom, ktoré prešli do vlastníctva štátu vyvlastnením za náhradu pre zaistenie IBV vo Zvolene na základe vyvlastňovacieho rozhodnutia vydaného MsNV vo Zvolene č. Výst. 6161/99/73 zo dňa 22. októbra 1974, ale nikdy neslúžili účelu, na ktoré boli vyvlastnené. Navrhovateľke ako oprávnenej osobe bolo týmto rozhodnutím navrátené vlastníctvo k pozemkom v katastrálnom území Q. parc. C KN č. XXXX/XXX, vl. podiel 1/2, XXXX/XXX, vl. podiel 1/1 a XXXX/XX, vl. podiel 1/1. Ďalej bolo rozhodnuté, že navrhovateľka spĺňa podmienky § 3 ods. 1 písm. l/ zákona na priznanie práva na náhradu za časti pozemkov, ktoré prešli do vlastníctva štátu vyvlastnením za náhradu pre zaistenie IBV vo Zvolene na základe vyvlastňovacieho rozhodnutia vydaného MsNV vo Zvolene odborom výstavby č. Výst. 6161/99/73 zo dňa 22. októbra 1974, ale nikdy neslúžili účelu, na ktorý boli vyvlastnené, a to časti pozemkov pôvodne vedených v pozemkovej knihe katastrálneho územia Q. Pkn. vl. č. XXXX, parcela Pkn. č. XXX, vl. podiel 1/2 a Pkn. vl. č. XXXX, parcela Pkn. č. XXX, vl. podiel 1/1. Zároveň bola oprávnenej osobe uložená povinnosť vrátiť finančnú náhradu podľa prislúchajúceho podielu, ktorú štát vyplatil pri preveze predmetných pozemkov. Krajský súd toto rozhodnutie odporcu rozsudkom č. k. 29Sp/46/2009-107 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Následne bolo vydané rozhodnutie č. OP/2011/00083-18/R 626 zo dňa 18. augusta 2011. Vo svojom odôvodnení odporca uviedol, že pre účely reštitučného konania ako pôvodných vlastníkov pojal C. H.,

K. H. a G. B., a to v podieloch, parcela PK č. XXX, C. H. 2/3, K. H. 1/6, G. B. 1/6 a parcela PK č. XXX, C. H. 1/3, K. H. 1/3, G. B. 1/3. Po smrti pôvodného vlastníka C. H. sú oprávnenými osobami v zmysle § 2 ods. 2 písm. c/ zákona po neb. dcére G. T. vnučka K. L. a po neb. dcére K. W. vnuk C. W.. Vzhľadom na to, že právo na navrátenie vlastníctva si v zmysle zákona uplatnila len navrhovateľka, bol jej priznaný celý podiel po C. H., t.j. k parcele C KN č. XXXX/XXX, vytvorenej z pozemkovoknižnej parcely č. XXX prislúchajúci podiel 2/3 a k parcelám C KN č. XXXX/XXX a C KN č. XXXX/XX, vytvorených z pozemkovoknižnej parcely č. XXX prislúchajúci podiel 1/3. Navrhovateľka si uplatnila nárok aj po neb. G. B. a K. H.. Tu však navrhovateľka, ako ich praneter, nie je oprávnenou osobou podľa § 2 ods. 2 písm. e/ zákona. Pozemky za ktoré bola navrhovateľke priznaná náhrada sú v katastri nehnuteľností vedené na listoch vlastníctva mesta Zvolen a fyzických osôb, ktoré nie sú v zmysle § 4 zákona povinnými osobami a časť pozemkov je zastavaná, a preto k nim nebolo možné navrátiť vlastníctvo.

Zákon č. 503/2003 Z. z. podľa § 1 upravuje navrátenia vlastníctva k pozemkom, ktoré nebolo vydané podľa osobitného predpisu tak, že vlastníctvo sa vracia k pozemkom, ktoré tvoria

a/ poľnohospodársky pôdny fond alebo do neho patria,

b/ lesný fond.

Podľa § 2 ods. 1 zákona právo na navrátenie vlastníctva k pozemku podľa tohto zákona môže uplatniť oprávnená osoba, ktorá je občanom Slovenskej republiky s trvalým pobytom na jej území a ktorej pozemok prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v období od 25. februára 1948 do 1. januára 1990 (ďalej len "rozhodujúce obdobie") spôsobom uvedeným v ustanovení § 3.

Podľa § 2 ods. 2 zákona ak osoba, ktorej vlastníctvo k pozemku prešlo v rozhodujúcom období do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby v prípadoch uvedených v ustanovení § 3, zomrela pred uplynutím lehoty uvedenej v ustanovení § 5 alebo ak bola pred uplynutím tejto lehoty vyhlásená za mŕtvu, sú oprávnenými osobami štátni občania Slovenskej republiky, fyzické osoby v tomto poradí:

a) dedič zo závetu, ktorý bol predložený v konaní o dedičstve, ktorý nadobudol celé dedičstvo,

b) dedič zo závetu, ktorý nadobudol dedičstvo, ale len v miere zodpovedajúcej jeho dedičskému podielu; to neplatí, ak dedičovi podľa závetu pripadli len jednotlivé veci alebo práva; ak bol dedič závetom ustanovený len k určitej časti pozemku, na ktorú sa vzťahuje povinnosť vydania, je oprávnený len k tejto časti pozemku,

c) deti a manžel osoby uvedenej v odseku 1, všetci rovným dielom; ak dieťa zomrelo pred uplynutím lehoty uvedenej v ustanovení § 5, sú na jeho mieste oprávnenými osobami jeho deti, a ak niektoré z nich zomrelo, jeho deti,

d) rodičia osoby uvedenej v odseku 1,

e) súrodenci osoby uvedenej v odseku 1, a ak niektorý z nich zomrel, sú na jeho mieste oprávnenými osobami jeho deti.

Podľa § 3 ods. 1 písm. l/ zákona oprávneným osobám sa navráti vlastníctvo k pozemku, ktorý prešiel na štát alebo inú právnickú osobu v dôsledku vyvlastnenia za náhradu, ak nehnuteľnosť existuje a nikdy neslúžila na účel, na ktorý bola vyvlastnená.

Podľa § 3 ods. 5 zákona oprávnená osoba je povinná po navrátení vlastníctva k pozemku zaplatiť štátu nedoplatok prídlovej ceny, za ktorú ju pôvodne získal; obdobne je povinná vrátiť kúpnu cenu alebo náhradu, ktorú jej štát alebo iná právnická osoba pri prevode pozemku vyplatila, ako aj náhradu za zhodnotenie pozemku. Lehotu na zaplatenie určí obvodný pozemkový úrad.

Podľa § 6 ods. 1 zákona písm. a/ zákona vlastníctvo k pozemkom alebo k jeho častiam nemožno navrátiť, ak pozemok je vo vlastníctve fyzickej osoby a právnickej osoby okrem povinnej osoby (§ 4 ods. 1).

Podľa § 6 ods. 1 zákona písm. d/ zákona vlastníctvo k pozemkom alebo k jeho častiam nemožno navrátiť, ak pozemok bol po prechode alebo prevode do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby zastavaný.

Podľa názoru odvolacieho súdu krajský súd správne potvrdil rozhodnutie odporcu. Preskúmané rozhodnutie odporcu bolo aj podľa názoru odvolacieho súdu vydané v súlade so zákonom. Vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, má požadované formálne i obsahové náležitosti a je dostatočne odôvodnené.

K námietke navrhovateľky obsiahnutej v podanom odvolaní vytykajúcej rozpor v tom, že krajský súd

pôvodne vo svojom prvom rozsudku zo dňa 22. júna 2010, č. k. 29Sp/46/2009-107 právne vyslovil, že keď si navrhovateľka len ako jediná oprávnená uplatnila právo na navrátenie vlastníctva, pričom podľa vtedajšieho názoru krajského súdu nebol dôvod predmetný nárok deliť, a teraz krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporcu, ktorý uplatnený nárok navrhovateľky delil, Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že z odôvodnenia vyššie uvedeného rozsudku krajského súdu je zrejmé, že súd mal na mysli iba nárok na navrátenie vlastníctva k pozemkom pôvodného vlastníka C. H., a nie ostatných vlastníkov. To znamená, že vzhľadom na to, že jeho vnuk si právo na navrátenie neuplatnil a 1. januára 2005 mu zaniklo, patrí navrhovateľke právo na priznanie vlastníctva k celému podielu po C. H. Ten sa preto už ďalej nedelí. Navrátiť vlastníctvo je možné podľa zákona len v takom rozsahu, v akom bolo oprávnenej osobe vyvlastnené. V § 2 zákona je okruh oprávnených osôb taxatívne vymedzený, nie je preto možné priznať vlastníctvo osobe, ktorá tieto podmienky nespĺňa. Navrhovateľka je jedinou oprávnenou osobou po C. H., nie ale oprávnenou osobou vo vzťahu k pozemkom, ktoré v čase vyvlastnenia vlastnili iné osoby. Rovnaký názor potom následne vyslovil aj odporca v rozhodnutí, ktoré je preskúmané v tomto konaní. Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky preto v rozhodovaní krajského súdu nie je v tejto veci žiadny rozpor.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z písomností založených v administratívnych spisoch jednoznačne vyplýva, že pôvodnými vlastníkami predmetných nehnuteľností boli C. H., K. H. a G. B. Ján Vajda nebol výlučným vlastníkom, ako to navrhovateľka tvrdí.

Námietky navrhovateľky uplatnené v odvolaní neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, ktorý sa v dôvodoch svojho rozhodnutia dostatočne vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľky uplatnenými v opravnom prostriedku. K ich vyhodnoteniu nemá odvolací súd žiadne výhrady a pre ich správnosť na ne v podrobnostiach odkazuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 OSP, ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 246c a 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP.

O určení odmeny ustanovenému zástupcovi navrhovateľky JUDr. Petrovi Víznerovi rozhodne v súlade s inštančným postupom súd prvého stupňa, ktorý ho do tejto funkcie ustanovil uznesením č. k. 28Sp/7/2001-50 z 25. októbra 2012.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.